

Piroska
és a
farokas

MAGYAR DIAFILMGYÁRTÓ VÁLLALAT
Budapest, 1956.

Volt egyszer egy kedves, aranyos kislány. Aki csak ismerte, mindenki kedvelte, de legjobban mégis a nagymamája szerette. Vett neki egyszer egy piros bársonysapkát. El is nevezték róla Piroskának.

Egy napon a nagymama beteg lett. Piroskát elküldte az édesanyja, hogy vigyen neki kalácsot meg egy üveg bort.

Piroskáék a faluban laktak, az erdő szélén, a nagymama pedig bent az erdőben, egy takaros kis házban. Piroska elindult az erdő felé.

Átment a kis patak hidján s már benn is volt a sűrű, sötét erdőben.

**Csak ment, mendegélt szépen az erdei ösvényen,
a nagy fák között.**

Hát egyszer csak ki jön vele szembe? Nem más, mint a farkas. — Jó napot Piroska! — köszönt rá a kislányra. — Hová ilyen korán lelkecském, és mit viszel a kosaradban?

— Nagymamának viszek bort meg kalácsot, hogy meggyógyuljon tőle. Itt lakik az erdőben a három tölgyfa alatt — mondta Piroska.

A farkas elköszönt Piroskától, de futtában még odaszólt neki: — Sietős a dolgom, de nézd, mennyi virág van itt, szedhetnél egy szép csokrot a nagymamádnak!

— Igaza van ennek a farkasnak — gondolta Piroska. — Nem is hittem volna, hogy ilyen figyelmes jószág! Korán van még, nem kell sietnem. Nagymama biztosan fog örülni a virágnak.

Azzal letért az útról, tépegetni kezdte a sok tarka virágot és egyre mélyebbre került az erdőbe.

— Ráérek még — gondolta magában — míg a tarka pillangókat kergette.

A farkas ezalatt nyílegyenesen a nagymama házához szaladt és bekopogott az ajtón.

— Ki az? — kérdezte nagymama az ágyból. — Én vagyok, Piroska — felelte a farkas. — Nyisd ki az ajtót, hoztam neked friss kalácsot, finom bort.

— Nincs kulcsra zárva — mondta a nagymama
— csak a kilincset kell lenyomnod, nagyon gyöngé
vagyok nem tudok fölkelni.

A farkas benyitott, odarohant az ágyhoz és se szó, se beszéd, bekapta a nagymamát.

Azután magára kapta a nagymama főkötőjét és befeküdt az ágyba.

Nemsokára Piroska is megérkezett. Bekopogtatott az ajtón. Halk nyögdécselést hallott odabentről.

Benyitott, de valahogy olyan furcsa volt minden. Nagyot kiáltott, hogy félelmét elűzze: — Jó reggelt kívánok nagyanyókéám!

Nagyon beteg lehet szegény nagyanyó — gondolta Piroska és csendesen felült az ágy végére. — Ej, nagymama, de nagy a szemed! — kiáltotta rémülten. — Hogy jobban lássalak, aranyoskám! — hangzott a takaró mögül.

— Ej, nagymama, de nagy a füled, de nagy a kezéd — ámuldozott a kislány.

— Hogy jobban halljalak és jobban megfoghaszalak — felelte a különös, recsegő hang.

— Hű, de szörnyű nagy a szád!
— Hogy jobban bekaphassalak
— mondta a farkas...

Azzal kiugrott a takaró alól és bekapta szegény kis Piroskát.

Két erdésznek éppen arra vitt az útja. Olyan éktelen horkolást hallottak odabentről, hogy elhatározták, megnézik, nincs-e valami baja a nagymamának.

Benyitnak: hát látják, hogy a farkas horkol az ágyban jóllakottan.

— No most megvagy, vén gonosztevő! — Kihúzták az ágyból. Egy erős ütés leterítette, azután óvatosan felvágták a hasát.

Az erdészek nagy örömére a nagymama és Piroska épségben szabadult ki a farkas gyomrából.

A farkas hasát telerakták kővel, azután összevarrták a bőrét.

Amikor felébredt, nagyon szomjas volt, s elment a patakhoz inni, de a sok nehéz kő belerántotta a vízbe. Ott pusztult a gonosz.

VÈGE

Észrevételeit, javaslatait írja meg
szerkesztőségünknek.

MAGYAR DIAFILMGYÁRTÓ VÁLLALAT
Budapest, V., Veres Pálné u. 9.

DIAFILM MINTABOLT
Budapest, V., Váczi u. 34.
Telefon: 380-506

Kocka szám: 31 Gyártási szám: Ms 6015 Ár: 13'50